

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 488/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie wydany w dniu 26 stycznia 2022 roku w sprawie o sygn. akt II K 3/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. O. (1)	Powstanie pożaru w dniu 19 stycznia 2015 roku w Z. przy ulicy (...) na terenie firmy (...) Sp. z o.o.	zeznania świadka E. G.	k- 6846-6847, 4209-4210
zeznania świadka J. B.	k- 6824, k-18-19, k-6547-6574			
zeznania świadka R. P. (1)	k-6712-6714, k-7-8 , k-6387-6388			
zeznania świadka M. K.	k-6714-6715, k-5-6			
zeznania świadka Ł. K.	k-6716, k-763-764			
zeznania świadka M. W.	k-6716- 6718, k 191-192			

zeznania świadka M. P. (1)	k-6718-6719 , k-187-188	
zeznania świadka M. P. (2)	k-6719-6720, k-6166, k-787-788	
zeznania świadka Z. M.	k-6720-6722,k-471-472 (759), k-6430-6431	
zeznania świadka A. Z. (1)	k-6992, k-793-794	
zeznania świadka K. G.	k-6748-6749, k-22-23 (11-12)	
zeznania świadka M. P. (3)	k-6749-6750,k-608-609	
zeznania świadka R. Z.	k- 6750-6752, k-610-611	
zeznania świadka D. G.	k-6751-6753, k-612-613	
zeznania świadka B. Z.	k-6756-6759, k-475-477	
zeznania świadka W. J.	k-6760-6762, k-6217-6218	
zeznania świadka A. P.	k-6762, k-6238	
zeznania świadka A. K.	k-6779-6781, k-30-31	
zeznania świadka A. Z. (2)	k-6781- 6784, k-630-631	
zeznania świadka Z. T.	k-6794-6798	

zeznania świadka P. K. (1)	k-6832-6833,k-9-10, k-6391			
zeznania świadka M. M.	k-6831-6832, k-473-474 (744)			
zeznania świadka B. G. (1)	k-6849-6852			
zeznania świadka P. K. (2)	k-6985-6991, k-773-776			
2.1.1.2.	J. O. (1)	Przyczyną zaistniałego pożaru był zapłon par cieczy o temperaturze niższej niż temperatura zapłonu oleju opałowego. Bodźcem inicjującym zapłon była najprawdopodobniej iskra elektrostatyczna, która powstała podczas przelewania cieczy palnej.	opinia ustna E. S.	k-6894 i 6895, k-6896
2.1.1.3.	J. O. (1)	Towarzystwo (...) S. A. wypłaciło w związku z zaistniałym pożarem w Z. w dniu 19.01.2015 roku kwotę (...) z tytułu pokrycia powstałej szkody na rzecz O. S.. z o.o		
plyta CD zawierająca akta szkody nr (...) z dnia 19.01.2015 r.				

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Zeznania świadków wymienionych w punkcie 2.1.1.1. uzasadnienia.	Sąd okręgowy ujawnił na rozprawie apelacyjnej w trybie procesowym (art. 392§1 kpk w zw. z art. 394§2pkt1 kpk) zeznania świadków, na które powołuje się sąd I instancji w uzasadnieniu do wydanego wyroku, a które ujawnił w trybie art. 405§2 i 3 kpk, Dokonana ocena zeznań świadków przez sąd I instancji pozostaje pod ochroną art. 7 kpk.		
2.1.1.2	Opinia ustna biegłego E. S..	Sąd okręgowy ujawnił także w trybie procesowym wydaną opinię ustną		

		<p>przez biegłego sądowego E. S., który zmarł w lipcu 2020 roku (k-7254) i wydawał opinię pisemną i ustną wspólnie z biegłymi B. O. i D. B.. Wydana przez biegłych opinia pisemna oraz uzupełniająca ustna w ocenie sądu okręgowego nie budzi wątpliwości i na jej podstawie można ustalić najbardziej prawdopodobną przyczynę zaistnienia pożaru w dniu zdarzenia.</p>	
2.1.1.3	<p>Płyta CD zawierająca akta szkody nr (...)z dnia 19.01.2015 r.</p>	<p>Z dokumentów zawartych na płycie CD wynika, że (...) S. A. w związku z zawartą umową ubezpieczenia pokryło szkodę na rzecz (...) Sp. z o.o. w związku z zaistniałym pożarem w dniu 19.01.2015 roku w żądanej kwocie.</p>	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut pierwszy (1) apelacji obrońcy oskarżonej J. O. (1) dotyczył obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>- art. 332 § 1 pkt 2 k.p.k w zw. z art. 14 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez złamanie zasady skargowości i przekroczenie granic oskarżenia polegające na dokonaniu w zaskarżonym wyroku istotnej zmiany opisu czynu, naruszającej istotę zarzucanego oskarżonej przestępstwa, a tym samym naruszenie prawa do obrony oskarżonej poprzez uniemożliwienie oskarżonej i jej obrońcy zajęcia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

stanowiska w tym zakresie.

- art. 4 k.p.k
i art. 7 k.p.k.
poprzez sprzeczną
z tymi przepisami
ocenę zebranego w
sprawie materiału
dowodowego i w
konsekwencji błędne
wnioski, co do
popelnienia przez
oskarżoną
przypisanego jej
czynu, polegające na
ustaleniu, iż :

a. funkcjonująca w
spółce (...) instalacja
do recyklingu
metodą
katalitycznego
przetwarzania
odpadów tworzyw
sztucznych na
komponent paliw
płynnych wraz ze
zbiornikami do
przechowywania
produktu gotowego
nr fabryczny (...)
była „prowizoryczną
instalacją paliwową
zasilaną
niezbadanym w
sposób należyty
paliwem”,

b. oskarżona
zobowiązana była do
stworzenie
odpowiedniej
instalacji do
tankowania i
instrukcji
tankowania,
uwzględniającej
zmianę sposobu

zasilania z gazowego na olej opałowy,

c. to oskarżona nie poinformowała osoby sporządzającej instrukcję przeciwpożarową o zmienionym w stosunku do projektu sposobie grawitacyjnego tankowania zbiorników;

d. brak poinformowania o tym fakcie osoby sporządzającej instrukcję przeciwpożarową skutkowało nieuwzględnieniem wprowadzonych zmian w stosunku do projektu dokumentacji technicznej, w ocenie ryzyka zawartego na stanowiskach pracy osób znajdujących się przy piecu i związanych z jego tankowaniem, brakiem odpowiednich szkoleń stanowiskowych i jasnego podziału obowiązków przy tankowaniu pieca oraz ocenie ryzyka zagrożenia wybuchem w instrukcji bhp, a także w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego,

e. w konsekwencji oskarżona przyczyniła się nieumyślnie do sprowadzenia pożaru zagrażającego życiu i zdrowiu pracowników w nim przebywającym tj. R. P. (1), M. K., D. S. oraz J. B., który to w następstwie zapłonu mieszaniny par przelewanego paliwa z powietrzem doznał oparzenia termicznego twarzy, okolicy ciemieniowej, obu rąk i przedramienia lewego, lewego ramienia i prawego podudzia I, II, III stopnia o łącznej powierzchni ciała 25%, a obrażenia te naruszyły czynności ciała na okres powyżej 7 dni i spełniły dyspozycję z art. 157 § 1 kk, oraz zagrażającego mieniu w wielkich rozmiarach i powodującego szkodę w mieniu: (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz Grupę EkoPark, a także w mieniu stanowiącego własność Ł. K.,

- art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i

	<p>dokonanie oceny dowolnej poprzez danie pełnej wiary zeznaniom świadka D. S., w zakresie w jakim zeznania te były wewnętrznie sprzeczne i stanowiły jedynie jego osobistą, subiektywną opinię i pozostawały w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiale dowodowym,</p> <p>- art. 5 § 2 k.p.k. polegającą na naruszeniu zasady in dubio pro reo poprzez jej niezastosowanie i rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonej J. O. (1) nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z uregulowaną w art. 14 § 1 kpk zasadą skargowości ramy postępowania jurysdykcyjnego są określone przez zdarzenie</p>				

historyczne opisane w akcie oskarżenia, a nie poprzez poszczególne elementy tego opisu. Zatem zasada ta nie ogranicza sądu w ustaleniach wszystkich cech faktycznych tego zdarzenia oraz w zakresie oceny prawnej rozpoznawanego czynu. W konsekwencji sąd nie jest związany ani szczegółowym opisem czynu zawartym w akcie oskarżenia, ani kwalifikacją prawną nadaną temu czynowi przez oskarżyciela. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 07.02.2022 r., II AKa 124/21). Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie sąd I instancji dokonując zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonej J. O. (1) (obejmującego dwa zarzucone czyny w akcie oskarżenia) nie naruszył wynikającej z treści art. 14§1 kpk zasady skargowości, a tym samym prawa do obrony, gdyż dokonana zmiana mieści się ramach zdarzenia historycznego opisanego w czynach zarzuconych

oskarżonej w akcie oskarżenia. Faktem jest, że sąd nie uprzedził w trybie art. 399§1 kpk o takiej zmianie, ale uchybienie to nie miało wpływu na treść wydanego orzeczenia. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należy wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy

i doświadczenia
życiowego
uargumentowane w
uzasadnieniu
wyroku (art. 424
§ 1pkt1 kpk) -
zobacz wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
9 listopada 1990
r., OSNKW 1991 r.,
nr 7-9, poz. 41
oraz wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
3 września 1998 r.,
Prok i Pr. 1999 r., nr
2 poz.6). W ocenie
sądu okręgowego
zasadność ocen i
wniosków
wyprowadzonych
przez sąd I
instancji z dowodów
ujawnionych w toku
przewodu sądowego,
w zasadniczej części
odpowiada zasadom
logicznego
rozumowania oraz
wskazaniom wiedzy
i doświadczenia
życiowego. Fakt ten
nie pozwala na
przyjęcie, iż w
niniejszej sprawie
sąd rejonowy
przekroczył granice
swobodnej oceny
dowodów, a tym
samym, dopuścił się
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
zaskarżonego
wyroku w stosunku
do czynu
przypisanego
oskarżonej, po
modyfikacji jego
opisu przez sąd

II instancji. Trafnie sąd I instancji ustalił w oparciu o opinię pisemną i ustną biegłego sądowego z zakresu BHP W. K., że palniki zarówno główny, jak i technologicznie przy każdym reaktorze zasilane były z prowizorycznej instalacji paliwowej składającej się z mauzera o pojemności 1000 litrów, wolno stojącego na palecie na podeście stalowym, połączonego palnikami za pomocą przewodów giętkich leżących na posadzce, który trzeba było w sposób bardzo prowizoryczny napełniać; (stosowano przelewanie grawitacyjne). Prawidłowo wykonana instalacja paliwowa powinna składać się ze stałego zbiornika zasilającego palniki, napełnianego z instalacji technologicznej za pośrednictwem sztywnych przewodów, jak też sztywne przewody powinny doprowadzać paliwo do zbiorników. Zdaniem biegłych ze Szkoły Głównej

(...) Pożarniczej wydających opinię w tej sprawie zbiornik zasilający powinien być umieszczony na zewnątrz budynku i tam tankowany. W materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie brak jest informacji o uziemieniu zbiorników zasilającego i stałego w tej instalacji paliwowej, co nie zabezpieczało ich przed elektrycznością statyczną i w efekcie ryzykiem pożaru. Sąd okręgowy zauważa, iż w procesie technologicznym zastosowanym w spółce (...) były trzy fazy: właściwe uzyskiwanie (...) (frakcja), kataliza na frakcje ciężką olej opałowy i lekką - benzynę oraz filtrowanie. W procesie tym korzystano z własnej produkcji oleju opałowego, stąd jakość tego paliwa miała istotne znaczenie dla bezpiecznego funkcjonowania instalacji paliwowej. W realiach przedmiotowej sprawy biegli ze Szkoły Głównej Straży Pożarniczej na rozprawie w

wydanej opinii ustnej (k-6893-6896) stwierdzili, że musiało dojść do zapłonu cieczy o temperaturze niższej niż panująca w pomieszczeniu, którym znajdowała się instalacja paliwowa, a więc poniżej 21 stopni C. Olej opałowy powinien mieć temperaturę zapłonu nie niższą niż 56 stopni C. Zatem zbiornik paliwa, który w dniu zdarzenia otrzymał pokrzywdzony J. B. od D. S. zawierał paliwo złej jakości, gdyż była to ciecz o temperaturze zapłonu poniżej 21 stopni C. W tym miejscu podnieść należy, że nie był to przypadek odosobniony, gdyż spółka (...) miała wcześniej problemy z utrzymaniem dobrej jakości oleju opałowego. W aktach sprawy znajduje się Ekspertyza Politechniki (...) z dnia 15 grudnia 2014 roku, z której wynika, że pobrane próbki produktów ze spółki (...) w Z. , poddane analizie za pomocą chromatografii gazowej, wykazały, iż

około 80% zgodność prób A z wzorem oleju opałowego i około 65% zgodność prób B. Próbki z oznaczeniem A dotyczyły syntetycznego oleju opałowego pochodzącego z instalacji, natomiast próbki dotyczyły (...) (k-2814-2828). Skoro w spółce (...) korzystano z oleju opałowego własnej produkcji do zasilania instalacji paliwowej, to powinny być stworzone takie procedury jego badania przed użyciem, aby maksymalnie zmniejszyć ryzyko użycia paliwa złej jakości. Bezsporne jest w sprawie, że olej opałowy był poddawany badaniu specjalnym urządzeniem (posiadającym certyfikat) pod kątem ustalenia jego temperatury zapłonu. Nie było natomiast wprowadzonej żadnej procedury badania składu tego paliwa (parametrów pożarowych). W tym miejscu podnieść należy, że z opinii ustnej biegłej sądowej B. O. wydanej na rozprawie w dniu

21 października 2021 roku (k-7287v) wynika, że przed użyciem paliwa własnej produkcji do tankowania instalacji paliwowej bezwzględnie powinno się ustalić skład paliwa. Pracownicy pracujący przy tankowaniu instalacji paliwowej powinni być przeszkoleni w procedurze jej tankowania, a przede wszystkim powinni być zapoznani z oceną ryzyka funkcjonującego tankowania (grawitacyjnego). Tego rodzaju oceny ryzyka nigdy nie stworzono dla tego sposobu tankowania paliwa do instalacji paliwowej. Wbrew zarzutowi zawartemu w punkcie 1a apelacji obrońcy oskarżonej prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, że funkcjonująca w spółce (...) instalacja do recyklingu metodą katalitycznego przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych na komponent paliw płynnych wraz ze zbiornikami do przechowywania

produktu gotowego nr fabryczny (...) (...) była „prowizoryczną instalacją paliwową zasilaną niezbadanym w sposób należyty paliwem.” W tym przedmiocie spójne stanowisko zajęli w wydanych opiniach zarówno biegły sądowy W. K. , jak i biegli sądowi ze Szkoły Głównej Pożarniczej wskazując na mankamenty działającej instalacji paliwowej w spółce (...). Dodatkowo podnieśli, że nie tylko iskra elektrostatyczna mogła wywołać zapłon tankowanego paliwa, ale również jego rozlanie na gorący piec (nie było zabezpieczeń przed rozlaniem paliwa podczas tankowania). Bezsporne jest w sprawie, że w czasie popełnienia przypisanego oskarżonej J. O. (1) czynu przez sąd I instancji w zaskarżonym wyroku, była ona prezesem jednoosobowego zarządu spółki O. (k-37). W związku z tym faktem ciążyły na oskarżonej określone

obowiązki. Zgodnie z art. 201 §1 ksk „zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę”. Zarząd jako organ odpowiedzialny przed wspólnikami za realizację celów i zadań spółki jest zobowiązany podejmować wszelkie działania na rzecz realizacji tych celów. Chodzi o podejmowanie wszelkich decyzji, w tym dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w spółce. Członkowie zarządu są zobowiązani do wykazania staranności wynikającej z „zawodowego charakteru swojej działalności”(art. 293§2 ksk). Członek zarządu powinien zatem dysponować odpowiednią wiedzą do prawidłowego prowadzenia wszelkich spraw spółki. Osoba, która takiej wiedzy nie posiada nie powinna zgodzić się na kandydowanie do zarządu spółki, gdyż naraża się na odpowiedzialność karną. W realiach przedmiotowej sprawy istotne są wyjaśnienia oskarżonej złożone

na rozprawie w dniu 13 stycznia 2022 roku (k-7298v-7299), w których stwierdziła „, jak byłam prezesem, to była rozmowa na temat, aby stworzyć procedurę bezpiecznego tankowania zbiorników. Ja się orientuję, ponieważ prowadziliśmy w S. zakład, który produkował półprodukt do oleju opałowego.” Z wyjaśnień tych wynika, że oskarżona wiedziała jaki jest sposób tankowania paliwa do instalacji paliwowej w spółce, której była prezesem zarządu. Skoro wiedziała potrzebę stworzenia procedury bezpiecznego tankowania, to dobrze zdawała sobie sprawę, że sposób tankowania (grawitacyjny) nie był bezpieczny. Jednocześnie godziła się na to, aby w ten sposób tankować paliwo do instalacji paliwowej przez bliżej nieokreślony okres czasu. Na marginesie zaznaczyć należy, że biegła sądowa B. O. stwierdziła, że trzy razy spotkała się

z takim sposobem przelewania cieczy palnej w ramach wydawania opinii przeciwpożarowych i w każdym z tych przypadków doszło do pożaru. O. jako prezes jednoosobowego zarządu była zobowiązana do wnikliwego zapoznania się z wszelką dokumentacją dotyczącą obowiązującej procedury tankowania instalacji paliwowej, a także procedury badania jakości oleju opałowego zasilającego tą instalację oraz odpowiednim przeszkoleniem pracowników do pracy przy instalacji paliwowej zasilanej olejem opałowym różniącej się od zaprojektowanej pierwotnie instalacji zasilanej gazem ziemnym z sieci. Gdyby oskarżona dokładnie zapoznała się z odpowiednimi dokumentami (twierdziła, że w czasie audytu zapoznała się z dokumentacją), to stwierdziłaby, że w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego opracowanej w

styczniu 2014 roku przez B. G. (2) widnieją zapisy stwierdzające, że źródłem ciepła technologicznego wytwarzanego przez instalację paliwową są palniki olejowe (k-644). Instrukcja ta zaktualizowała sprawę zasilania palników przy piecach. Wcześniejsza instrukcja z 2012 roku dotyczyła zasilania gazem i została opracowana w oparciu o założenia projektowe, a nie o stan faktyczny. W pierwotnej instrukcji nie uwzględniono takich elementów jak konieczność uzupełnienia paliwa (przelewanie grawitacyjne), czy też stref zagrożenia wybuchem. B. G. (2) nie wiedział w jaki sposób odbywa się tankowanie oleju opałowego w instalacji paliwowej i nie uwzględnił tego sposobu tankowania w opracowanej instrukcji i nie dokonał oceny ryzyka zawartego na stanowiskach pracy osób znajdujących się przy piecu, a zatem pracownicy pracujący przy tankowaniu

instalacji paliwowej
nie byli
poinformowani o
takim ryzyku i
odpowiednio
przeszkoleni.
Bezsporne jest, że
to na oskarżonej
ciążył obowiązek
stworzenia
odpowiednich
procedur
związanych z
zapewnieniem
bezpieczeństwa
pracownikom w
związku z
zastosowanym
rozwiązaniem
technologicznym w
instalacji paliwowej
w spółce (...). Zarzut
zawarty w apelacji
obrońcy oskarżonej
w punkcie 1b nie
jest zatem zasadny.
Rację ma natomiast
obrońca oskarżonej
J. O. (1) podnosząc
w punkcie 1c
wniesionej apelacji,
że sąd I instancji
dokonał błędnych
ustaleń faktycznych
przyjmując, że to
oskarżona nie
poinformowała
osoby
sporządzającej
instrukcję
przeciwpożarową o
zmienionym w
stosunku do
projektu sposobie
grawitacyjnego
tankowania
zbiorników.
Oskarżona uchwałą
Nadzwyczajnego
Zgromadzenia

Wspólników O.
S. z o.o. z
dnia 12 września
2014 roku powołana
została do pełnienia
obowiązków prezesa
zarządu spółki.
(k-2890-2892).
Instrukcja
bezpieczeństwa
pożarowego w
spółce (...)
opracowana została
w styczniu 2014 roku
przez B. G. (2).
Wówczas oskarżona
nie była prezesem
zarządu spółki i
nie może ponosić
odpowiedzialności
karnej za
niepoinformowanie
go o zmienionym
sposobie
tankowania w
instalacji paliwowej.
Sąd okręgowy
wylimitował z
opisu czynu
przypisanego
oskarżonej w
zaskarżonym
wyroku dokonane
w tym zakresie
ustalenie przez sąd I
instancji.
Jednocześnie
obowiązkiem
oskarżonej było, aby
taka zmiana została
uwzględniona w
instrukcji
przeciwpożarowej i
jako prezes zarządu,
skoro nie
spowodowała
uaktualnienia
sporządzonej przez
B. G. (2) instrukcji,
to ponosi

odpowiedzialność za wynikające z tego faktu uchybienia w zakresie bhp opisane w przypisanym jej czynie. Zdaniem sądu okręgowego wbrew zarzutowi obrońcy oskarżonej zawartemu w punkcie 1e wniesionej apelacji trafne są ustalenia sądu I instancji, że, prowizoryczny, grawitacyjny sposób tankowania, brak instrukcji tankowania i szkolenia w tym zakresie pracowników, brak należytego badania właściwości pożarowych cieczy stwarzało bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia pracowników oraz przyczyniło się do powstania pożaru, którego skutkiem było poparzenie J. B.". Nie zachodzą w tej sprawie zatem wątpliwości wynikające z treści art.5§ 2kpk odnośnie odpowiedzialności oskarżonej za przypisany jej czyn w zaskarżonym wyroku. Także zdaniem sądu okręgowego w tym składzie ocena przez sąd I instancji zeznań świadka D. S.

jako zasługujących na wiarę pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Podnieść należy, że sąd I instancji szczegółowo przesłuchał D. S. na rozprawie w dniu 21 października 2021 roku i świadek ten zeznał, że pomagał przy tankowaniu paliwa do instalacji paliwowej, nie miał żadnego szkolenia stanowiskowego odnośnie sposobu tankowania mautera, ani odzieży ochronnej. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonej nie ma znaczenia fakt, iż świadek ten był brygadzystą i nie musiał mieć odzieży ochronnej, skoro pomagał przy tankowaniu paliwa do instalacji paliwowej. Ponadto sam fakt, że brygadzysta w takiej czynności uczestniczył świadczy o tym, że nie było jasnego podziału obowiązków podczas tankowania paliwa, gdyż gdyby był taki podział, to brygadzysta w ogóle nie powinien brać udziału w tej czynności lub jasno powinna być określona jego rola w procesie tankowania

paliwa do instalacji paliwowej.			
Wniosek			
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od dokonania zarzuconego jej czynów lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Zarzut zawarty w punkcie 1c apelacji obrońcy oskarżonej J. O. (1) okazał się w takim stopniu zasadny, że na skutek jego wniesienia sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wyeliminował z opisu czynu przypisanego w punkcie 1 oskarżonej sformułowanie,, z uwagi na niepoinformowanie o tym fakcie osoby sporządzającej			

<p>instrukcję przeciwpożarową”</p> <p>I w to miejsce przyjął sformułowanie,, w instrukcji przeciwpożarowej”.</p>				
<p>, t3.2.</p>	<p>Zarzut drugi (zawarty) w apelacji obrońcy oskarżonej J. O. (1) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na treść tego orzeczenia, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bezpodstawne ustalenie, iż w zakładzie (...) nie określono jasno podziału obowiązków podczas tankowania, a sposób tankowania był zaczerpnięty z poprzedniego zakładu pracy, w którym pracował D. S.; - bezpodstawne ustalenie, iż nie było żadnych szkoleń co do sposobu tankowania paliwa; - bezpodstawne ustalenie, iż w zakładzie pracy funkcjonował zaczerpnięty z poprzedniego zakładu pracy prowizoryczny test 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>"wybuchowy" cieczy, którą wlewano do mauzera. Była grzałka, którą ogrzewało się ciec i patrzyło przy jakiej temperaturze próbka wybuchnie Nie robiono żadnego testu właściwości chemicznej cieczy. W czasie drugiego etapu produkcji - krakingu - pracownik obsługujący linię technologiczną, przed „spuszczeniem” paliwa do zbiornika na brudny olej napędowy - frakcję średnią - (komory B zbiornika magazynowego nr (...)), przy pomocy prowizorycznego urządzenia - grzałki dokonywał oceny temperatury zapłonu produktu;</p> <p>- bezpodstawne ustalenie, iż pracownicy pracowali w swoich ubraniach nie mieli odzieży ochronnej;</p> <p>- uznanie za nieudowodnione, iż w zakładzie istniała procedura badania właściwości cieczy 6 razy na dobę.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut drugi zawarty w apelacji obrońcy oskarżonej J. O. (1) nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji dokonał oceny zeznań świadka D. S. jako zasługujących na wiarę i ocena ta pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Aktualne są rozważania sądu okręgowego odnośnie zeznań tego świadka zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia. Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń, że sama w sobie zmiana instalacji paliwowej zasilającej palniki olejem opałowym nie była błędem. Co do zasady ta instalacja po zmianie mogła być eksploatowana pod warunkiem, gdy te zmiany byłyby uwzględnione w dokumentacji techniczno ruchowej i we wszystkich instrukcjach bezpieczeństwa, a nie były. Pracownicy zatem nie byli odpowiednio przeszkoleni w zakresie tankowania paliwa własnej</p>		

produkcji do
działającej na
terenie spółki
instalacji paliwowej.
Nikt nie ocenił
ryzyka związanego z
zastosowanym tam
sposobem
tankowania oleju
opałowego
(grawitacyjnego) i
nie przeszkolił
pracowników w
tym zakresie oraz
nie poinformował
ich o ryzyku
związanym z takim
wykonywaniem tej
czynności. Problem
odpowiedniego
badania jakości
paliwa precyzyjnie
wyjaśnili biegli
sądowi wydający
opinie w tej sprawie.
Zarówno biegli z
Wyższej Szkoły (...),
jak i biegły sądowy
W. K. jednoznacznie
wskazali, że skoro w
spółce (...) używano
do tankowania
instalacji paliwowej
oleju opałowego
własnej produkcji,
to powinien on
być zbadany także
pod kątem jego
właściwości, a nie
tylko (jak to
miało miejsce w
tym przypadku) pod
kątem odpowiedniej
temperatury
zapłonu.
Prawidłowe są zatem
ustalenia sądu I
instancji, że paliwo
własnej produkcji
stosowane w spółce

(...) do zasilania instalacji paliwowej nie było należycie zbadane. W realiach przedmiotowej sprawy ocena przez pracowników ,czy wyprodukowany olej miał prawidłową temperaturę zapłonu następowała podczas jego produkcji na etapie finalnym. Brak jest w zakresach obowiązków pracowników tego rodzaju zadań, jak również pisemnej procedury ich wypełniania. Badanie oleju było nastawione na zapewnienie parametrów oleju podlegającego sprzedaży. Uznano, że skoro na wyjściu jest powyżej 55 stopni C, to nie ma powodu badać go ponownie. Wykluczono w ten sposób w procesie produkcyjnym możliwość pomyłki lub zaniedbań pracowników i nie stworzono systematycznych procedur kontrolnych. Procedura badania oleju opałowego , która obowiązywała w spółce (...) była niewystarczająca.

Wniosek			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od dokonania zarzuconego jej czynu lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie drugim apelacji obrońcy oskarżonej nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku obrońcy i uniewinnienia oskarżonej J. O. (1) od dokonania przypisanego jej czynu. Sąd okręgowy nie znalazł także podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku z urzędu i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>			

3-3.	Zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. dotyczył obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 46§ 1 k.k. polegająca na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonej J. O. (1) obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A., pomimo złożonego wniosku w trybie art. 49a § 1 k.p.k. przez oskarżyciela posiłkowego w dniu 15.10.2018 r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) S. A. okazał się zasadny w takim stopniu, że na skutek jego wniesienia sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonej J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 40000 złotych z tytułu częściowego				

zwrotu pokrytej szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem. Co do zasady (art. 49 § 1 KPK), pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Wyjątkiem od tej reguły jest sytuacja zakładu ubezpieczeń (art. 49 § 3 KPK), który, co prawda nie jest pokrzywdzonym, gdy na podstawie umowy ubezpieczenia pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia, ale w tym zakresie ustawodawca nakazuje uważać go za pokrzywdzonego. Taki ubezpieczyciel korzysta więc, we wskazanym zakresie, z uprawnień procesowych, jakie przysługiwałyby pokrzywdzonemu, a więc i tych dotyczących obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 KK (wyrok Sądu Apelacyjnego

we Wrocławiu z dnia 22.05.2018 r., II Ka 15/18). Oskarżyciel posiłkowy wykazał, że jako ubezpieczyciel pokrył szkodę w żądanej kwocie wyrządzoną przestępstwem przypisanym oskarżonej w zaskarżonym wyroku. Podnieść należy, że oskarżona była prezesem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o.o. , gdy został spowodowany pożar na skutek jej zaniedbań w zakresie bhp w związku z pełnioną funkcją. Zgodnie z treścią art. 299§1 ksh, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Podnieść należy, że w literaturze przyjmuje się, że są przypadki odpowiedzialności członka zarządu bez tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce np. gdy spółka już nie istnieje (tak wyr. SN z 13.12.2006 r., II CSK 300/06, Glosa 2007, Nr 4, s. 10; wyr. SA w Warszawie z

6.12.2016 r., I ACa 1889/15, Legalis).
Zdecydowanie bardziej liberalne stanowisko zajmuje R. P., który uznaje, że nie ma wymogu uprzedniego uzyskania tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce w sytuacji, gdy oczywiste jest, że egzekucja będzie bezskuteczna (tak R. P., Spółka z o.o., 2004, s. 526). Oskarżyciel posiłkowy zwrócił się do (...) jako ubezpieczyciela (...) Sp. z o.o. z roszczeniem regresowym, ale w dniu 15 lipca 2015 roku został poinformowany, że suma gwarancyjna z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności OC została wyczerpana (plik pierwszy na płycie CD). Oskarżyciel posiłkowy nie wystąpił z roszczeniem przeciwko spółce (...) na drogę procesu cywilnego dokonując analizy jej majątku. W zaistniałej sytuacji procesowej zdaniem sądu okręgowego w tym składzie zaistniały przesłanki z art. 46§1 kk do zasądzenia odszkodowania na

<p>rzecz ubezpieczyciela (...) S. A. od oskarżonej. Podnieść należy, że w realiach przedmiotowej sprawy do zaistniałego zdarzenia w ujęciu cywilistycznym przyczyniło się wiele osób, gdyż jak twierdziła oskarżona, to Z. T. doradził sposób (grawitacyjny) tankowania oleju opałowego do zaprojektowanej przez niego instalacji paliwowej. Poprzedni zarząd spółki akceptował taki sposób tankowania paliwa. Sąd okręgowy w tym składzie uznał, że zachodzą przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonej obowiązku częściowego naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 40000 złotych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i zasadzenie od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego na podstawie art.46§1</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>kk obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 2630473,30 złotych.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skoro zarzut pierwszy zawarty w apelacji oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. okazał się częściowo zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonej J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 40000 złotych z tytułu częściowego zwrotu pokrytej szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem. W pozostałej części może oskarżyciel posiłkowy dochodzić swojego roszczenia na drodze procesu cywilnego.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut drugi (2) zawarty w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego dotyczył obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>tj. art. 415 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżoną J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A., pomimo wyraźnego obowiązku nałożonego w przywołanym przepisie na sąd, albowiem w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki powodujące obligatoryjność orzeczenia tego środka karnego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut zawarty w punkcie drugim apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) S. A. okazał się zasadny w takim stopniu, że na skutek jego wniesienia sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonej J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 40000 złotych z tytułu częściowego zwrotu pokrytej</p>				

<p>szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.3 uzasadnienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i zasadzenie od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego na podstawie art.46§1 kk obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 2630473,30 złotych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut drugi zawarty w apelacji oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. okazał się częściowo zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonej J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 40000 złotych z tytułu częściowego zwrotu pokrytej szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu</p>			

<p>przestępstwem. W pozostałej części może oskarżyciel posiłkowy dochodzić swojego roszczenia na drodze procesu cywilnego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z opisu czynu przypisanego oskarżonej w punkcie 1 wyeliminował sformułowanie,, z uwagi na niepoinformowanie o tym fakcie osoby sporządzającej instrukcję przeciwpożarową i w to miejsce przyjął sformułowanie,, w instrukcji przeciwpożarowej,” - na podstawie art. 46§1 kk zasądził od oskarżonej J. O. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Towarzystwa (...) S. A. kwotę 40000 złotych z tytułu częściowego zwrotu pokrytej szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem. <p>W pozostałej części sąd II instancji zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		

Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punktach 3.1 oraz 3.3 uzasadnienia.			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	O kosztach sądowych sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk. Sąd okręgowy zgodnie z art. 2.ust 1 pkt 3 i art.3 ust. 2 oraz art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. nr 49 poz, 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonej na rzecz		

	<p>Skarbu Państwa kwotę 780 złotych opłaty za drugą instancję oraz kwotę 20 złotych z tytułu zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze.</p> <p>Oskarżona ma stałe źródło dochodu, gdyż ona i jej mąż pracują zawodowo i brak jest przesłanek do zwolnienia jej od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie (wywiad środowiskowy k-6952-6954).</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej J. O. (2)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uznające oskarżoną za winną dokonania przypisanego jej czynu.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) S.A	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Brak rozstrzygnięcia co do orzeczenia na podstawie art.46 §1 kk wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody na rzecz skarżącego.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana